

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420292017
AA43-0573-18/8

LĒMUMS

Rīgā

2018.gada 31.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Irina Kaļiņina,
tiesnese Margarita Osmane un tiesnese Roze Paegle

rakstveida procesā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SS” blakus
sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 27.novembra lēmumu, ar
kuru noraidīts lūgums par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2017.gada
16.augusta lēmuma Nr.21-pk darbības apturēšanu daļā par pienākumu
nekavējoties izbeigt negodīgu komercdarbību.

Administratīvā apgabaltiesa

konstatēja

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2017.gada 16.augustā
pieņēma lēmumu Nr.21-pk, ar kuru pieteicējai SIA „SS” uzlika pienākumu
nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, kā arī uzlika soda naudu
15 000 *euro*.

Pārsūdzētajā lēmumā konstatēts, ka pieteicēja tīmekļvietnē www.ss.lv
sniedza nepatiesu informāciju par pakalpojuma sniedzēju, nesniedza
informāciju par pakalpojuma galīgo cenu vai tās aprēķināšanas veidu,
pakalpojuma apmaksas iespējām, izpildes noteikumiem un termiņu,
neinformēja par atteikuma tiesībām, noklusēja informāciju par ārpusstiesas
strīdu izskatīšanas kārtību, neinformēja par kārtību, kādā patērētājs tiek
informēts par pārkāpumiem, profila slēgšanu, liegumu iesniegt sludinājumus,
patērētāja iemaksātās naudas atmaksāšanas kārtību un papildu maksājumiem,
kā arī nenodrošina patērētājiem ātru un ērtu saziņu.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā ietverts arī lūgums apturēt pārsūdzētā lēmuma darbību. Pieteikums un lūgums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nav veikusi komercdarbību domēnā www.ss.lv (turpmāk – tīmekļvietne) un nav atbildīga par SIA „INTERNET”, kurai nodotas tīmekļvietnes lietošanas tiesības, īstenoto komercpraksi.

[2.2] Pārsūdzētais lēmums, ar kuru pieteicējai piemērotas sankcijas, balstīts uz citas juridiskās personas SIA „INTERNET” darbības izvērtējumu,

[2.3] Iestāde atsaucas uz patērētāju sūdzībām, kas saņemtas elektroniskajā pastā, bet iestāde nav pārbaudījusi sūdzību iesniedzēju identitāti un sūdzībās minēto faktu atbilstību patiesībai, kā arī nav paskaidrojusi, uz kuru no uzņēmumiem šīs sūdzības attiecas.

[2.4] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka administratīvais process iestādē ir ierosināts pēc iestādes iniciatīvas, kaut gan no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25.panta astotās un 8.⁴ daļas izriet, ka šādu lietu iestāde var ierosināt tikai uz iesnieguma pamata.

Pārsūdzētajā lēmumā nav pamatots, kāpēc iestāde ir izmantojusi rīcības brīvību, un nav norādīti lietderības apsvērumi.

[2.5] Atbilstoši Negodīgas komercprakses novēršanas likuma 17.panta pirmajai daļai, ja pieteicēja nepildīs pārsūdzēto lēmumu, iestāde ir tiesīga apturēt pieteicējas saimniecisko darbību, kas nodarīs kaitējumu pieteicējas reputācijai, un dīkstāve radīs grūti novēršamus zaudējumus (580 000 *euro* mēnesī).

Savukārt, lai izpildītu pārsūdzētajā lēmumā uzlikto pienākumu nodrošināt saziņas iespēju ar patērētāju telefoniski, pieteicējai ir jāizveido zvanu centrs, kam nepieciešami vismaz 10 000 *euro* mēnesī.

Turklāt iestāde 2017.gada 27.septembrī pieteicējai ir izdevusi brīdinājumu par administratīvā akta piespiedu izpildi, un tas nozīmē, ka iestāde pieteicējai var uzlikt piespiedu naudu, kas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 370.panta trešajai daļai var sasniegt 10 000 *euro*.

[3] Iestāde rakstveida paskaidrojumā lūgumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētā lēmuma argumentiem un norādot, ka pārsūdzētajā lēmumā ir ietverts pamatojums un apsvērumi par tiesiskā pienākuma uzlikšanu un soda naudas piemērošanu

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2017.gada 27.novembra lēmumu pieteicējas lūgums noraidīts, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 185.¹ panta otrajai daļai, lemjot par iespēju piemērot pagaidu aizsardzības līdzekli, lietā ir vērtējami sekojoši kritēriji: 1) vai ir pamats uzskatīt, ka pārsūdzētā administratīvā akta

darbība varētu radīt būtisku kaitējumu vai zaudējumus, kuru novēršana vai atlīdzināšana būtu ievērojami apgrūtināta vai prasītu nesamērīgus resursus (subjektīvais kritērijs); 2) vai, izvērtējot tiesas rīcībā esošo informāciju, konstatējams, ka pārsūdzētais administratīvais akts ir pirmšķietami (*prima facie*) prettiesisks (objektīvais kritērijs).

[4.2] Vispirms pārbaudot subjektīvo kritēriju, tiesa atzina, ka zaudējumi, kas pieteicējam radīsies tad, ja tā nepildīs lēmumu, nav vērā ņemami, jo administratīvā akta darbības apturēšanas mērķis ir novērst zaudējumus, kurus var radīt pirmšķietami prettiesiska administratīvā akta spēkā esība un izpilde. Tādējādi nav ņemami vērā tie zaudējumi, kas var rasties tad, ja spēkā esošs administratīvais akts netiek pildīts.

Pārsūdzētais lēmums neuzliek pieteicējam pienākumu izveidot tieši zvanu centru, kura izveide un uzturēšana pēc pieteicējas aplēsēm būtu apmēram 10 000 *euro* mēnesī, bet gan nodrošināt ātru un efektīvu saziņu ar patērētājiem, tādējādi pieteicēja var izvēlēties arī lētāku pasākumu kopumu, lai šo saziņu nodrošinātu. Turklāt ņemot vērā, ka 2016.gadā pieteicējas peļņa ir bijusi 4 141 002 *euro*, naudas līdzekļi 2 839 925 *euro*, pārsūdzētā lēmuma darbība nevar radīt pieteicējam būtisku kaitējumu vai grūti novēršamus vai atlīdzināmus zaudējumus.

[4.3] Pārbaudot, vai izpildās lēmuma darbības apturēšanas objektīvais kritērijs, tiesa norādīja turpmāko.

[4.4] Pieteicēja uzskata, ka tā nav veikusi komercdarbību tīmekļvietnē un nav atbildīga par SIA „INTERNET” īstenoto komercpraksi.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 4.punkts nosaka, ka pakalpojuma sniedzējs ir fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros sniedz pakalpojumu patērētājam, arī izmantojot citu personu starpniecību, kuras rīkojas pakalpojuma sniedzēja vārdā vai uzdevumā.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta 1.punktu komercprakses īstenotājs ir jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenotāja vārdā vai uzdevumā.

Ievietojot sludinājumu tīmekļvietnē, ar patērētāju netiek slēgts detalizēts līgums par pakalpojuma saņemšanu, kurā tiktu skaidri norādīts, kura persona ir pakalpojuma sniedzējs, kā arī netiek izskaidrotas pieteicējas un SIA „INTERNET” savstarpējās darījumu attiecības. Tīmekļvietnē neparādās komercsabiedrības nosaukums, ar kuru patērētājs slēdz līgumu, tas parādās tikai, veicot samaksu par sludinājumu, kur kā maksājuma saņēmējs ir norādīta pieteicēja. Ņemot vērā, ka līguma priekšmets un cena ir būtiskās darījuma sastāvdaļas, ir pamats uzskatīt, ka pieteicēja kā samaksas saņēmēja ir darījuma puse un secīgi arī pakalpojuma sniedzēja vai komercprakses īstenotāja. Tādējādi pirmšķietami secināms, ka iestāde pamatoti uzskatīja, ka pieteicēja šajā lietā ir uzskatāma par pakalpojuma sniedzēju Patērētāju tiesību

aizsardzības likuma 1.panta 4.punkta un komercprakses īstenotāju Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta 1.punkta izpratnē.

Turklāt, ņemot vērā, ka pieteicējas un SIA „INTERNET” vienīgais valdes loceklis ir viena un tā pati persona, tām ir viena juridiskā adrese un tās veic komercdarbību vienā tīmekļvietnē, uzskatāms, ka abas komercsabiedrības ir viens tirgus dalībnieks, un to komercdarbība ir saskaņota. Tā kā tīmekļvietnē kā kontaktpersona norādīta SIA „INTERNET”, bet maksājuma saņēmējs bija pieteicēja, pirmšķietami uzskatāms, ka abas komercsabiedrības sniedza pakalpojumus tīmekļvietnē un abas komercsabiedrības ir atbildīgas par šīs komercdarbības atbilstību normatīvajiem aktiem.

Apstāklim, ka 2017.gada 1.augustā Valsts ieņēmumu dienests saistībā ar tīmekļvietni apturēja tikai SIA „INTERNET” darbību, nav izšķirošas nozīmes, jo abas komercsabiedrības veic komercdarbību tīmekļvietnē.

[4.5] Pieteicēja uzskata, ka tā pirms lēmuma pieņemšanas nav uzklusīta, kas ir būtisks procesuāls pārkāpums, kas ir novedis pie prettiesiska un nepamatota lēmuma.

No Administratīvā procesa likuma 14.¹ panta un 62.panta pirmās daļas izriet, ka likums paredz uzklusīšanas pienākumu pirms adresātam nelabvēlīga lēmuma pieņemšanas, taču nenosaka konkrētu laiku pirms lēmuma pieņemšanas, kad iestādei ir jāveic personas uzklusīšana.

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2017.gada 14.jūnijā ir nosūtījis pieteicējai vēstuli, kurā detalizēti ir norādījis savus iebildumus pret pieteicējas veikto komercpraksi un lūdzis pieteicējai sniegt viedokli par minētajā vēstulē izteiktajiem iebildumiem līdz 2017.gada 30.jūnijam (*lietas 116.–121.lapa*), kas ir pietiekams laiks, lai pieteicēja spētu izteikt savu viedokli par iestādes iebildumiem.

Noraidāmi ir pieteicējas iebildumi, ka iestāde nav to uzklusījusi pēc 2017.gada 1.augusta, kad Valsts ieņēmumu dienests apturēja SIA „INTERNET” darbību, un ka situācija ir mainījusies pēc 2017.gada 1.oktobra.

Pārsūdzētais lēmums pieņemts 2017.gada 16.augustā, līdz ar to situācija pakalpojumu sniegšanā 2017.gada 1.oktobrī nav attiecināma uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas procesu. Savukārt faktu, ka pieteicējas veikta negodīga komercprakse turpinās, izmantojot tīmekļvietni, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs konstatēja 2017.gada 4.augustā.

[4.6] Pārsūdzētajā lēmumā ir norādīts, ka pieteicējas komercprakses, kas īstenota tīmekļvietnē, atbilstības normatīvo aktu prasībām izvērtēšanu iestāde ir veikusi, pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15.panta pirmās daļas 1.punktu, saskaņā ar kuru iestāde veic komercprakses uzraudzību pēc savas iniciatīvas, to starpā arī pamatojoties uz personas iesniegumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam.

Tādējādi iestāde ir veikusi pieteicējas komercprakses tīmekļvietnē pārbaudi pēc savas iniciatīvas un patērētāju sūdzību esība nav izšķirošs apstāklis, lietā nav nozīmes tam, vai ir saņemtas sūdzības par pieteicējas

komercpraksi, vai sūdzību iesniedzēji ir patērētāji un vai sūdzības ir noformētas atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[4.7] Nav pareizs pieteicējas viedoklis, ka šādu lietu iestāde var ierosināt tikai uz iesnieguma pamata.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25.panta astotajai, 8.¹ un 8.⁴ daļai, iestāde ir tiesīga veikt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25.panta astotajā daļā minētās darbības pēc savas iniciatīvas.

[4.8] Pārsūdzētajā lēmumā nav konstatēti zaudējumi, kurus ir nodarījusi pieteicējas komercprakse.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25.panta astoto daļu zaudējumu esība nav obligāts priekšnoteikums, lai konstatētu patērētāju tiesību pārkāpumu, bet gan ir jākonstatē iespēja, ka patērētāju tiesību pārkāpums var nodarīt zaudējumus. Iestāde lēmumā ir pamatojusi iespējamus zaudējumus patērētājam, norādot, ka līguma noteikumu 6.1.apakšpunktā norādītais līgumsods nav apspriests ar patērētāju, un tas var radīt patērētājam zaudējumus.

[4.9] Pieteicēja nav norādījusi nekādus iebildumus attiecībā uz lēmumā konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem pieteicējas darbībās tīmekļvietnē.

Tiesa, pirmšķietami izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, atzina, ka iestāde pamatoti konstatējusi, ka pieteicējas rīcībā ir saskatāmas negodīgu komercprakses pazīmes un tiesiski un samērīgi pieteicējai uzlika pienākumu nekavējoties izbeigt konstatēto negodīgo komercpraksi.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2017.gada 27.novembra lēmumu pieteicēja iesniedza blakus sūdzību, kurā atkārtoti pieteikumā un lūgumā ietvertie argumenti un papildus norādīts, ka atbilstoši Augstākās tiesas praksei tiesai vispirms bija jāvērtē objektīvais kritērijs. Savukārt vērtējot subjektīvo kritēriju, jāņem vērā Administratīvā procesa likuma 185.¹ panta otrās daļas norādi par zaudējumiem, kurus var radīt pārsūdzētā administratīvā akta darbība, un līdz ar to tiesai jāvērtē arī zaudējumi, kas radīsies pārsūdzētā lēmuma piespiedu izpildes rezultātā.

Saimnieciskās darbības apturēšana un piespiedu naudas uzlikšana rada zaudējumus jebkuram uzņēmumam, ja šāds kaitējums ir radies prettiesiska administratīvā akta rezultātā.

[6] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs blakus sūdzību uzskata par nepamatotu, jo nepastāv apstākļi, kas varētu attaisnot ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējai noteiktā pienākuma apturēšanu.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 322.panta otro daļu blakus sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

[8] Pārbaudījusi lietas apstākļus un izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus, apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas lēmumā ietverto faktisko un tiesisko apstākļu izvērtējumu. Pirmās instances tiesas

lēmuma argumenti ir pareizi un pietiekami, tāpēc Administratīvā apgabaltiesa tiem pievienojas un atbilstoši Administratīvā procesa likuma 286.panta trešajai daļai jaunu pamatojumu nenorāda.

Atbildes uz blakus sūdzības argumentiem pamatā rodamas jau pirmās instances tiesas lēmumā, kuram apgabaltiesa pievienojas. Papildus apgabaltiesa norāda turpmāko.

[9] Pieteicējas iebildumiem, ka tiesa lēmumā vispirms vērtējusi subjektīvo kritēriju un atzinusi, ka nav ņemami vērā zaudējumi, kas varētu rasties prettiesiskā administratīvā akta piespiedu izpildes rezultātā, nav izšķirošas nozīmes. Vērtējot objektīvo kritēriju, pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pārsūdzētais lēmums ir pirmšķietami tiesisks, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka iestāde grasās uzsākt prettiesiska administratīvā akta piespiedu izpildi.

Turklāt strīdi, kas saistīti ar administratīvā akta piespiedu izpildi, ir risināmi Administratīvā procesa likuma D daļā noteiktajā kārtībā, nevis pārbaudot administratīvā akta pirmšķietamo tiesiskumu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma

atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 27.novembra lēmumu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SS” blakus sūdzību noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese referente	(<i>personiskais paraksts</i>)	I.Kaļiņina
Tiesnese	(<i>personiskais paraksts</i>)	M.Osmane
Tiesnese	(<i>personiskais paraksts</i>)	R.Paegle

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Kaļiņina

2018.gada 31.janvārī

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU.